

मनुविष्णू । “संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् याज-
नाध्यापनाद्यौनात् न तु याजासनाशनात्” पैठौनसिः
“संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् । याजना-
ध्यापनाद्यौनात् त्वेकशयनासनात्” । पतितानभि-
धायाह सुमन्तुः । “यश्च तैर्यौनसौस्तौवाणां सम्बन्धा-
नामन्यतमेन सह संवत्सरं सम्भर्कमियात् तस्याभ्येतदेव
प्रायश्चित्तं विदध्यात्” इत्यात् कुर्यात् द्वादशवार्षिकमि-
त्यर्थः सौखं सुखसाध्यमध्यापनं स्तौवं सुवसाध्यं याजन-
मित्यर्थः अत्र याजनादीनामन्यतमेन संवत्सरेण पततो-
वगम्यते प्रा० वि० । हारीतः । “संवत्सरेण पतति
पतितेन सहाचरन् याजनाध्यापनाद्यौनादेकशयैकभोज-
नात्” ढहस्सतिः । “पाण्ड्यासिके तु संयोगे याजनाध्याप-
नादिना । एकत्वासनशय्याभिः प्रायश्चित्तार्जमाचरेत्” ।
“याजनादिकं लघुगुरुभेदेन द्विविधं भवति तत्र गुरुणा-
ज्ञानकृतेन याजनादिना एकैकेन सद्यःपातः तेनै-
वाज्ञानकृतेन वारद्वयाभ्यासात् । लघुनि याजनादावज्ञानकृते
संवत्सरेण पतति तस्मिन्नेव ज्ञानकृते वत्सराज्ञेनेति
व्यवस्था । तथाहि याजनं योनिसम्बन्धमित्यत्र देवत्ववचने
पतितेन सहोषित्वा जानन्निति पूर्ववचनस्यस्य जानन्निति
पदस्य सम्बन्धात् ज्ञानकृतत्वे गुरुत्वं दर्शितं गुरुयाजनाध्या-
पनादिकमाह देवतः । “आचार्याद्भर्तृनियमशुभ्रुषा-
दिभिस्त्वयोविद्योपादानमध्ययनम् । तस्य चाचारान्वयप्रक्र-
मसामर्थ्यं भक्तिशीलशुश्रूषोपनताय शिष्याय प्रदानमध्या-
पनं, पशुक्षोराज्यपुरोडाशसोमौषधिरुद्रप्रवृत्तिभिः खदिर
पलाशाश्चत्यन्यप्रोषोदुम्बरप्रवृत्तिभिः समिद्धिः सुकुक्षु-
बोदूखलसुवल्कुठारखनित्यूपदारुचर्मदर्मभावपवित्त्वभाज-
नादिभिर्द्रव्योपकरणैः प्रोत्साहहोतृध्वर्युज्ज्वादिभिः
ऋत्विग्भिः कात्यनैमित्तिकाणां पक्षादिपूर्वकाणां यथोक्त-
दक्षिणानां यज्ञानां समापनं यजनम् एतेन याजनं
व्याख्यातम्” । तथा च ज्योतिषोमादियज्ञानां याजनं
गुरु, पूर्वादिर्कर्मणा याजनं लघु । कौर्मम्
“याजनं योनिसम्बन्धं तथैवाध्यापनं द्विजः । कृत्वा सद्यः
पतेज्ज्ञानं सहभोजनमेव च” । यमः । “असत्प्रति-
पत्तीतारस्तथैवायाज्याजकाः । नक्षत्रैर्जीव्यते यश्च
सोऽन्वकारं प्रपद्यते” । वमिष्ठः । अह्मणस्य-
भोक्तव्यद्वौरस्य च विशेषतः । न त्वेव बह्वयाज्यस्य यथो-
पनयते बहन्” । बोधायनः । “बहुप्रतिपाह्यं
वाऽप्रतिगुह्ययाज्यं वा याजयित्वाऽप्रतिपाह्यस्य वा

प्रतिगुह्यं अनाशनस्य वाऽन्नमशित्वा तद्वत्समन्दीयं जयेत्” ।
वमिष्ठः । “एतेनैव गृहिताध्यापकयाजकाव्याख्याता” दक्षि-
णात्यागाच्च पूताभवन्तीति विज्ञायते” “एतच्च मृद्रेतरस्थो-
पपातकादिगृहितस्य पञ्चमहायज्ञयाजनादिष्वयमिति
धर्मप्रदीपः” प्रा० वि० । तत्रैव मृद्रेपुरोहितयाजकाध्याप-
काद्यनुष्ठेयौ यमः । “एतेषामेव सर्वेषां प्रत्यापत्तिस्तु
सार्गताम् । भैक्षान्नसपशुञ्जानोद्विजस्यान्द्रायणश्चरेत् ।
फलं नागहृदे तोये ह्यवयेदभिभावितम् अर्थोत्सर्गेण
यन्त्रान्ते तस्मात् पापात् प्रसृज्यते । अक्षारणलवणं
रक्षां पिवेद्भक्ष्यवर्जितम् । तस्योपनयनं कृत्वा व्यव-
हार्यस्तदा भवेत्” इति । फलं लब्धं धनं नागहृदे गज-
मज्जनयोग्यहृदे अविभावितम् अभुक्तम् । यन्त्रान्ते व्रतान्ते ।
अयाज्ययाजनं न० अयाज्यस्य याजनम् । अयाज्यस्य
पतितादेयाजने । याजनं च लघुगुरुभेदेन द्विविधं लघु-
याज्यशब्दे । “अयाज्ययाजनैश्चैव नास्तिक्येन च कर्मणां
कुशान्यासु विनश्यन्ति यानि ह्रीनानि मन्त्रतः” मनुः ।
अयाज्यसंयाज्यं न० सम्+यज-णिच्-भावे यत् ईत० ।
अयाज्यस्य पतितादेयाजने “सेवायाज्यसंयाज्यपारदा-
र्यात्मविक्रयः” इति मनुः ।
अयातयाम पु० न यातोयामः समयोऽस्य । १ अर्पयुपि
२ अततिक्रान्तकाले ३ विगतदोषे च । “कृन्दांस्तेवैतत्
पुनरायाययत्ययातयामानि करोति-न वा अत्र स्तुवते
न शंसन्ति तच्छ्रद्धांस्तेवैतत् पुनरायाययत्ययातयामानि
करोति तैरयातयामैर्यज्ञं तन्वते” इति शत० ब्रा० ।
“कृन्दांस्तेवैतत्पुनरायाययत्ययातयामानि विगत-
दोषाणि” श्रीधरः ।
अयातु पु० भीमो भीमसेनवत् यातुर्यातयामः न० त० ।
१ राक्षसभिन्ने २ अहिंसके च योमायातुं यातयामेत्याह
ऋ० ७, १०४, १६, अयातुमराक्षसम् भा० । “ह्रयासि
देवा अयातुरग्ने । ऋ० ७, १४, ८ अयातुः अहिंसकः भा० ।
अयायातय्य न० त० । निष्ठात्वे । अयायातयशब्दे विवर्तितः ।
अयान न० न यानं चलनं यस्य । १ स्वभावे निसर्गे यथा
जले शैल्यं अग्नेरुष्णता न हि तत् कदापि चलतीति तस्य
तथात्वम् अभावे न० त० । २ गमनाभावे । यानं गमनं
वाहनञ्च न० व० । ३ यानशून्ये ति० ।
अयानय पु० द्यूते सर्वशरगन्तव्यशेषोभाभूते शीर्षस्थाने
व्युत्पत्तिविवरणम् मत्कृतसरलायासु यथा आनीयन्ते
शारा अस्मिन् इत्यानयः अग्नेन दक्षिणावर्त्तनापसव्य-